

मिश्रः, पुं, (मिश्र + बाहुलकात् रक् ।) गजजाति-
विशेषः । यथा,—

“भद्रो मन्दो नृगो मिश्रश्चतस्रो गजजातयः ।”
इति हेमचन्द्रः । ४ । २८४ ॥

श्रेष्ठः । यथा । गौरवितास्त्रायमिश्राः । इति
भूरिप्रयोगः ॥ संयुक्ते, चि । यथा,—

“करम्बः कवरो मिश्रः संपृक्तः खचितः समाः ।
इति हेमचन्द्रः । ६ । १०५ ॥

उयादिसप्तगमान्तगतसप्तमगणः । स तु कृत्तिका
विशाखाभ्यां भवति । इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥

मिश्रकं, स्त्री, (मिश्र + कन् ।) देवोद्यानम् । इति
जटाधरः ॥ औषधलक्षणम् । इति राज-

निर्घण्टः ॥ (मिश्र + ण्वल् । चि, मिश्रणकर्म ।)
यथा, मनौ । ११ । ५० ।

“पिशुनः पौतिनासिक्यं सूचकः पूतिवक्रताम् ।
श्रान्तचौरोऽङ्गहीनलमातिरेक्यन्तु मिश्रकः ।”

तीर्थभेदः । यथा, महाभारते । १३ । २१ ।
“ततो गच्छेत् धर्मैश्च । मिश्रकं लोकविश्रुतम् ।

तत्र त्रीर्णानि राजेन्द्र । मिश्रितानि महा-
त्मना ॥”

मिश्रकावणं, स्त्री, (मिश्रकाणां वणम् । “वणगिर्याः
संज्ञायां कोटरकिंशुलकादीनाम् ।” ६ । ३ ।

११७ । अकारस्याकारः “वर्णं पुरगामिश्रका-
विप्रकाशारिकाकोटराग्नेयः ।” ८ । ४४ ।

इति शब्दम् ।) इन्द्रस्योद्यानम् । यथा,—
“नन्दनं कन्दवारं स्थान्मिश्रकावणमित्यपि ।”

इति चिकित्साशेषः ॥

मिश्रजः, पुं, (मिश्रात् मिश्रजातीययोः सम्मेलनात्
जात इति । जन + ङः ।) खेसरः । इति

राजनिर्घण्टः ॥

मिश्रजं, स्त्री, मिश्रजातोभाविर्जनः (लुट्) प्रत्य-
येन निष्पन्नम् । संयोजनम् । एकनौकरणम् ।

(यथा, प्रबोधचन्द्रोदये । २ । ५ ।
“तदेतैर्वीक्ष्यन्मपि गुरुतरदुरितोदयाय ॥”

मिश्रपुष्पा, स्त्री, (मिश्राणि परस्परं संश्लिष्टानि
पुष्पाण्यस्याः ।) मेघिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

मिश्रवर्णं, स्त्री, (मिश्रः मिलितः वर्णोऽस्य ।)
हृत्कामुख । इति राजनिर्घण्टः ॥ नानावर्ण-

युक्तं, चि ॥

मिश्रवर्णफला, स्त्री, (मिश्रवर्णं फलमस्याः ।)
वर्षाको । इति राजनिर्घण्टः ॥

मिश्रशब्दः, पुं, (मिश्रः मिलितः अन्तरासभयो-
रिव शब्दोऽस्य ।) खेसरः । इति राजनिर्घण्टः ॥

मिश्रितं, चि, (मिश्रः श्रेष्ठत्वस्य संजातम् । मिश्र
+ इतच् । यद्वा, मिश्र + क्तः ।) गौरवितम् ।

इति जटाधरः ॥ मिलितश्च ॥

मिश्रिता, स्त्री, (मिश्रित + टाप् ।) मन्दादि-
सप्तमसंक्रान्त्यन्तगतसंक्रान्तिविशेषः । यथा,

“मन्दा भ्रुवश्च विज्ञेया नृदौ मन्दाकिनी तथा ।
क्षिप्रं आङ्गीं विजानीयादुग्रं घोरा प्रकी-

र्त्तिता ॥
चरैर्महोदरी ज्ञेया क्रूरैर्ज्यैस्तु राक्षसौ ।

मिश्रिता चैव विज्ञेया मिश्रितैस्तु संक्रमे ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

मिश्रिया, स्त्री, मधुरिका । इत्यमरः । २ । ४ । १०५ ॥
मौरि इति भाषा ।

“मिश्रिया सुरसा पेया ढवाहा स्तब्धवन्धना ।”
इति शब्दचक्रिका च ॥ शाकविशेषः । शत-

पुष्पा । शलुषा इति भाषा । तत्पण्यायः ।
तालपण्यौ २ तालपण्यौ ३ मिषिः ४ शालेया ५

श्रीतश्रिवा ६ शालीना ७ वनजा ८ अवाक्-
पुष्पा ९ मधुरिका १० कृत्वा ११ संहित-

पुष्पिका १२ सुपुष्पा १३ सुरसा १४ बल्गा १५ ।
अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । क्षिण्वत्वम् ।

कटुत्वम् । परमकफहरत्वम् । वातपित्तोत्प-
दोपशोहजन्तुविनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ।

तत्पण्यायगुणाः ।
“शतपुष्पा शताङ्गा च मधुस्त कारवी मिषिः ।

अतिच्छन्ना सितच्छन्ना संहितच्छन्निकापि च ॥
कृत्वा शालेयशालिन्यौ मिश्रिया मधुरा मिषिः ।

शतपुष्पा लघुस्त्रीक्ष्णा पित्तशोषणी कटुः ॥
उष्णा च्चरानिलश्वासघ्नशूलालिङ्गो गृह्यतु ।

मिश्रिया तद्गुणा प्रोक्ता विशेषादयोनिशूलहृत् ॥
अमिमाम्बहरी हृद्या बहुविट्कमिशूलहृत् ।

रुचोष्णा पाचनी कासवमिश्रेष्णानिहान्
हरेत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

मिष उ सेचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) उ मेघिला मिष्ठा । इति

दुर्गादासः ॥

मिष श्रु हर्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदा०-
पर०-सक०-सेट् ।) हर्षः पराभिभवच्छा । इति

वोपदेवः ॥ श्र मिषति वली वलवन्तम् । इति
दुर्गादासः ॥

मिषं, स्त्री, (मिष + कः ।) कृलम् । इति मेदिनी ।
षे, २१ । (यथा, नैषधे । १ । ११८ ।

“प्रियासु बालासु रतचमासु च
द्विपचितं पक्षवित्तञ्च विभक्तम् ।

अरार्जितं रागमहोरहाङ्कुरं
मिषेण चक्षुष्यरुदयस्य च ॥”

मिषः, पुं, (मिष + कः ।) सङ्घनम् । इति मेदिनी ।
षे, २१ । (यथा, कथासरित्सागरे । ६४ ।

१२५ ।
“इति ध्यायन् मिषं कृत्वा तदेवास्फुटया गिरा ।

निर्गद्यैव विरक्तात्मा धनदेवान्तिकं ययौ ॥”

मिषिः, स्त्री, (मिष + इन् ।) जटामांसी । इति
शब्दरत्नावली ॥ मधुरिका । इति शब्द-

चक्रिका ॥ (यथास्य पर्यायः ।
“अवाक्पुष्पी च कृत्वा स्थान्मिश्रल्या मधुरा

मिषिः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

शतपुष्पा । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
मिषिका, स्त्री, (मिषि + कन् + टाप् ।) जटा-

मांसी । इति शब्दरत्नावली ॥

मिहं, चि, सितम् । सङ्घितम् । इति मिश्रधातोः
क्तप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

मिहः, पुं, (मिह् + क्तः ।) मधुररसः । यथा,
“मिहः कटुश्च मधुरमन्त्रश्च पच्यते रसः ।

कटुतिक्तकषायाणां पाकः स्वात् प्रायशः कटुः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

“नूतनसर्वपत्राकं नवीदनं पिच्छलानि च
दधौनि ।

अल्पवयेन सुन्दरि ! ग्राम्यजनो मिह-
मन्नाति ॥”

इति कृन्तोमङ्गरी च ॥

मिहपाकः, पुं, (मिहेन पाको यस्य ।) शर्करा-
रसपक्वफलार्द्रः । मोरन्वा इति पारस्यभाषा ॥

तदेकप्रकारो यथा । अपक्वान् हिमखं कृत्वा
तज्जात्रे शलाकया क्षिद्रजालकरशान्तरं चूर्ण-

मिश्रितजले दृढञ्चतुर्थं स्थापयित्वा जलेन
धौतं कुर्यात् । ततो जलेन सिद्धं कृत्वा जल-

त्वागपूर्वकमेकतारबहुशर्करारसे मञ्जकारणा-
नन्तरं तापं दद्यात् । रसे चनीभूते अर्द्धदण्डं

यावत् तापेन निष्पन्नो भविष्यति । इति पाक-
राजेश्वरः ॥

मिहानं, स्त्री, (मिहमन्त्रम् ।) मधुरद्रव्यम् । इति
हलायुधः ॥ अपि च ।

“मिहान्नपानदाताश्च सततं श्रद्धयान्वितः ।
देवपूजापरो निवर्तनं प्रेतो जायते नृपतः ॥”

इत्यभिपुराणम् ॥

मिषिः, स्त्री, (मस्यति परिणमतीति + इन्
मिषी,) बाहुलकादत इकारः । पक्षे ङीष् ।)

मधुरिका । (यथास्य पर्यायः ।
“मिषिमधुरिका मता ।”

इति गार्ह । २०८ अः ॥) जटामांसी । शत-
पुष्पा । इत्यमरभरतौ ॥ (शतपुष्पार्थं पर्यायो

यथा,—
“शतपुष्पा शताङ्गा च मधुरा कारवी मिषिः ।

अतिलम्बी सितच्छन्ना संहितच्छन्निकापि च ॥
कृत्वा शालेयशालिन्यौ मिश्रिया मधुरा मिषिः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
उग्ररी । इति राजनिर्घण्टः ॥ अजमोहा ।

इति मेदिनी । से, ८ ॥

मिष त् क युत्वाम् । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-
पर०-सक०-सेट् ।) तालयमध्योऽयम् । दन्त्य-

मध्य इति वर्णदेशनायाम् । युतिः संयोजनम् ।
मिषयति मिषापयति हृतेभान्नं लोकः । इति

दुर्गादासः ॥

मिह औ सेचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
पर०-सक०-अनिट् ।) औ अमिचत । इति

दुर्गादासः ॥

मिहिका, स्त्री, (मेहति क्षिह्यतीति । मिह +
संज्ञायां कुन् टाप् अत इत्वम् ।) नीहारः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, नैषधे । १८ । १५ ।
“विशति युवतिव्यागे राज्ञीसुचं मिहिकावचम् ।
दिनमनिमिषं तापे चित्तामिषा च यियासति ॥”